

૨/૧/૨૩
ઉર્દુ ગજલો.

નીહાલે ગુલશન.

ઉરદુ ઝબાન અને મુજરાતી હરફોમાં

અપાનેવાલે ઔર પ્રસિદ્ધ દરનેવાલે.

માસ્તર. ત્રીભોવનદાસ લલુભાઈ.

લોંમડા ચોક-મુરત.

અમદાવાદમાં,

ત્રણ દરવાજા પાસે ચુડીઓળમાં આવેલા
ધો રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરતલાલ
જેશીંગભાઈએ છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૨ છ.

પ્રત ૧૦૦૦

સંવત ૧૯૬૯

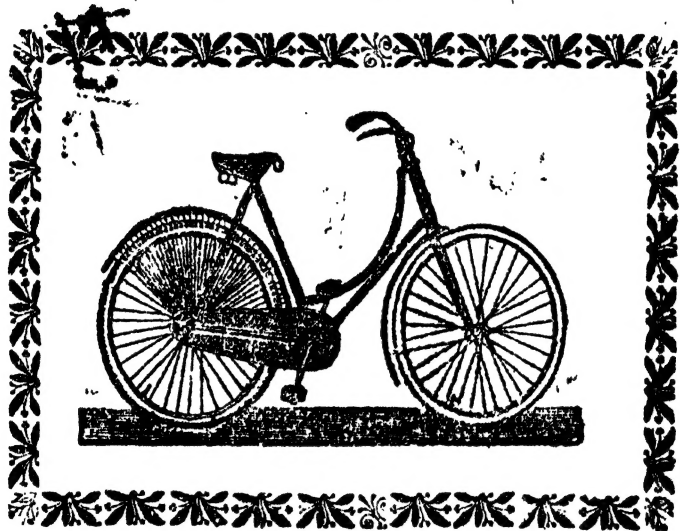
સને ૧૯૧૩

કોંમત ૨ આના.

મહાગ્રંથાલય વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

૪૭૦૬

૪૭૦૬૨૨૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૭૦ ૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ નિરૂપણ ગુણશંકર

વિષય ૬૪૬૮ : ૩૨, ૩૬૮

નીહાલે ગુલશન

ગઝલ ૧

મેરા દીલના દીવાના એ રાગ.

નજરીયાં ચાન્તે મીલાઈ

ખીન ગુને ખીન મ્હેલે જલાઈ

નજન

અમરીન ધુંટાં જનમે કહેકે

પીલાઈ ઝેરકા પ્યાલી.

નજન

સાખી—દીલારામજે નહીં મીઠાં, દીલકો કયા આરામ,

જીનેમે મરનાં બલા જીસે હે ખિરામ

પીસે કહું મોરે દરમકી કહાણીરે

મીસે ન કોઈ સહેલાની

નજન

ઇલાસુંદરી ગઝલ ૨

રાગ રોળ.

ઓ ધન્ય મિત્ર ધન્ય પ્રીત, ધન્ય દોસ્તદાર

મીત્ર સુખે સુખી મીત્ર દુઃખે દુઃખી વિરલા એવા વાર

પ્રેમી પુંજે પ્રેમીને તે નહીં બદલાની આશ

કુલહાં આપનાં બદલા વિનાં જૂન નિર્મળ મીઠી વાસ

સાચી પ્રીત મિત્ર દુઃખે ઝેર પી જનાર

હતાં તો એવાં વિરલાં અમત માનનાર

મિત્ર રજ દુઃખને મેર માનનાર

નિજ દુઃખ મેહ તેને રજ સમ ગણી મહાબનાર

ઇલાસુંદરી ગઝલ ૩

શાવરીયાં તોરી લગનમે (૨)

લોક મુને બદનામ કન્તહે

કહે તેરા લુંટારે હાં જોખન લુંટારે.

શાવરીયાં

ખાટે ધાતે મોહે રોજ સતાતે

કહે તેરા લુંટારે હાં જોખન લુંટારે.

શાવરીયાં

સાખી—જ્યા હમારો જયમા બિરહસે તોરી કસમ

શીર કીસ જીકીઆયગા બાકમ તું જુડી કસમ

ચરમે દ્રેયાજસે કૃષ હમકો ઇસારા હોવે

નામહો આપકા આર કામ હમારા હોવે શાંચી

ગઝલ ૪

મેરે અચ્છે પીયા વોહી દેશ ખુલાસો

મેરા હીંદમેં જ્યા ગભરાવતહૈ

રેત અંધેરી જગતકી બેરન,

મચ્છલી રીતડ પાવતહૈ

ખીદંગ ફેંકદે જાતીમ કોઇ જશકે લીયે

ઇધરબી ૧ નજર ચરમે સુમેંસાકેલીયે

તું અપને દુસ્ત ખુદા દાદકી અદાકે લીયે

નકાબઝખસે ઉઠાદે, જરા ખુદાકે લીયે.

પ્રીતકી દુઃખીયા દરસકી હરસકી પ્યાસી, કાહેકો જ્યા તરસાવતહૈ.

કરાર હોતો કહું બેકરાર કિસ્સે કહું

જનુકા જોરહૈ મેં બાર બાર કિસ્સે કહું

તુંહી સુને નસુને હાલે જર કીસ્સે કહું

ન કોઇ મુનીસો હમમ ન ચાર કિસ્સે કહું.

બિરહને તનમન ફુંક દીયો

અબકમ કોઇ હમમેં જાવતહૈ.

મુઝે તો દરદે મહોખત સનાયા જતાહૈ

તેરાખ્યાલ વહીરંગ લાયે જતાહૈ

વો કોનહૈ જોતરકદરમેં આયે જતાહૈ

સમે શીરાકા સદમે દીખાયે જતાહૈ.

જના લમા અબ પલપત્ર બારી

નીંદ નહમબેર આવતહૈ.

મઝા કહાહૈ મોહખતમે બેવશાનકા

યહ તજ ખુબ નીકાલાહૈ દીન રમાઇકા

દીખા મદીના કે અબ વકતહૈ રસાઇકા

ઉઠાકે ફેંકદે સદકા તેરી ખુદાનકા

સખકા તુંહી પાલનહારા

દીલે આશીકહૈ વીરાના, ખગેર આજ જલાએ બના
વોહ દીલબર દેખીયે કબતક યહે ધર અખ તક કરતાહૈ.

રોનકદહલ ગઝલ ૭

ખાંધકર કાંતીલ કમરસે અખતો ખાંજર લે ચલા
કોઇ હમ જતાહૈ સુન લેના કેવોસર લે ચલા
કયા જુઆં મેબી કશીશયી અખરએ ખમદારકી
ખાતો ખાતોમે વો દીલ પહલુસે કયો કરલે ચલા
ખાનએ દીલમે હુઆ ગુલ રોકના મહેમાનકો
ખાંચકર જખ તીરવો સીનેસે બહાર લેચલા
દીનો ધમાં જનો દીલસખરો ખીરદ હોસા કરાર
અમજઓ નાજો અદાસે વોબી સુગર લે ચલા
શીર દીખાદે યહ તમાશા ફેર દે શીર દીલ મેરા
શીર મેં દેખુ કાસ તરહ પહલુસે કયોકર લે ચલા
શીર કયા બેતાખદરદે હીજરે ને શીર તમ ચલા
શીર ઉઠી સીને મેં શીરવો જને મુજતર લે ચલા
ખોશ હય મુઝકો ન કરસે શીરવો જલ્લીમ પર કહી
નામએ શોક આજ અપના શીર કમુતર લે ચલા
શીર લગી ધુન મયે કશીકી શીર ઉઠી કાલી ઘટા
ખાંચકર શીર મય કદમે શોક સાગીર લે ચલા
મલ રહાયા દેરમે, રોનક કલેજકો કોઇ
લેના લેના ચામનાવો, દીલ ચુરા કર લે ચલા

મુજતદ્ ગઝલ ૮

અરે જલ્લીમ તું યોં તરસાકે હમકો મારડાલેગા
ન દીલકે વશલે મેરે કબી આખીર નીકાલેગા
જલાતા આતીશે ગમમેહૈ કયો મુજકો બતાજલ્લીમ
જલ્લોકે દીલ જલાકર કયા બલા ઉનકી દુઆલેગા
કહો એ દોસ્તો બહરે ખુદા આકર મીવે મુઝસે
જો દુસ્મન એકજ માના હૈતો આકર કયા બના લેગા
હખીમે કિબરી યારખસે ગુન્હેગારાને લખતકો
ખરાજે હસર સર શિજદે જા રખકર બખ્શવા લેગા
તજલ્લી ઉસકે રખકો મિસ્તે મુસા દેખકર મુજતર
રવાબે બેખુદીમે મુહકો અપને છુપા લેગા

અછળ ગઝલ ૬

ઇલાહી દુરન કયાહે જસપે સખકા દમ નીકલતાહે
 હસીનો પર શી યેતા હુઆ આલમ નીકલતાહે
 વોહ કાતીલ તેજે અખર ખીચતા જસદમ નીકલતાહે
 તો લાખો કલ હોતે સેંકડોકા દમ નીકલતાહે
 ન ખોના તુમ્હે ઉશરતઐદીના ઇમ બાગે દુન્યામે
 સુનાહે ઉસમે રત્ન નીકલામી તો પુર સમ નીકલતાહે
 જો આતાહે મેરે મરકદપે બાદે ફતહા કે વોહ
 નીકલતા હેતો પુર ગમગીન પુરમાતમ નીકલતાહે
 હજારો મુરદે જ ઉઠેહે શૈરન ઐ અછળ ઉસદમ
 બરાએ સેર જબ વોહ ઇસીમે મરયમ નીકલતાહે

કસીદી જલાલી ગઝલ ૧૦

તેરા શિવા અતા ઓર મેં ગુન્હેગારોમેં હું
 તેરી રહમતપર હું નાજાં મેં ગુન્હેગારોમેં હું
 જર્મ અખશે યા મજદહે તું ઝીકો ઇખતીયાર
 તું મેરા ગદ્દાર મેં તેરે ગુન્હેગારોમેં હું
 દુરસ મતલબ ન રીજવાંકી મોહબતસે ગર્જ
 જરકા તાલા બહે ખુદા ઉરકે તલબગારોમેં હું
 કયા ગુલે ખાંસે ગર્જ કયા યુસુફે મિસરીસે કામ
 બનકે આશીકે દરક અહમદકે ખરીદારોમેં હું
 કહેતેયે સહ આસીયો લુદે ખુદાઅ પાકકા
 બાંધકર શહેરા શરાઅતકે મેં બાજરોમેં હું
 કહ ઉઠા હક લેકે આગોશે કર્મમે આપકો
 મુજપે તું નાજાં મેં તેરે ના જબરદારોમેં હું
 યો કહું ગાયે જલાલી ઉસ શરીએ હશ્રસે
 બખસવા મુજકો ખુદાસે મેં ગુન્હેગારોમેં હું

કસીદા અછળ ગઝલ ૧૧

શરી ઉલમજ નખી હામીએ ફુલયા મુરતેશ તુમહો
 ખુદાકે રાસ્તેકે બર ગુજા રહનુમા તુમહો
 અહલ બેમીમ અહમદ ઐ હખીબે કિબરિયા તુમહો
 લગાહે રૂ શીરીયતકા નહીં કહવા ખુદા તુમહો

ખુદાસે આપકો હરે કળ મેને મીલા દેખા
 બલા શીર કીસ તરહ કહ દેતા કે હકસે જુદા તુમહો
 મરી જાને મોહોઅતરી મરજ કીયા રસુલુલાહ
 શશી તુમતો શશ તુમહો દુઆ તુમહો દવા તુમહો
 જમાસે પાકે હજરત દેખકર યુસુફની બોલઉં
 હસીનોમેં હસી વો સુરતે સમુલુત જહાં તુમહો
 કસમહે ઉમ ગરીબો બેકસો નાચાર ઉમ્મતકે
 તુમ્હી હાદી તુમ રહબર હરેકકે પેસવા તુમહો
 અજીજ હજરત હોતેતો નહોતા યહ જહાં ખેદ
 મેરી દાનીસ્ત મેંતો બાઇસે અન્ને સમાં તુમહો

કંવાલી મહમદ ગઝલ ૧૧

દીખા દેખા દલાલી તુંજ માસે મુસ્તેફા મુઝકો
 બહોત બેચેન હુબારબ મદીનેમેં ખુલા મુઝકો
 નહી કુમેલ આ રજુહે બ ખુદા ઇસ્કે સિયા મુઝકો
 મદીનેમેં તમલ કરલો નખી બહેરે ખુદા મુઝકો
 મસીહા ખુદહે દીવાને જે કરતેહે દવા મેરી
 મેં બીમારે મહમદહું નહી હોગી શશ મુઝકો
 તમનાકી મીયાકીહોનહો અકસીરકી ખવાહીસ
 જે મીલજતી નખીકી એકજ રાસી ખાક યા મુઝકો
 નહી માલુમ કયા તુઝકો મેં શેદાએ “મહમદ,, હું
 શીશારે ગોર બહેરે હકને તો દતના દીયા મુઝકો

કસીદા ગઝલ ૧૨

ખોફે ઇસ્યાસે ખુદાકે પામ રોતા જાઉંગા
 અસ્કસે દાગે ગુનાહ દામનકે ધોતા જાઉંગા
 હાય ઇસદારે ફનામે કયા ઇસી સુરતસેમેં
 ઉમખોતા જાઉંગા બરઆદ હોતા જાઉંગા
 એજુલેખાં મેરા યુશુફ આવેગા હમારાહે જવાન
 જાગતી જાયેગી કીમમત ઔર જેં સોતા જાઉંગા
 કયો સતાતાહે ફકર પસ્તાયેગા તું મેં અમર
 સય્યદકો નેનકી તુરબતપે રોતા જાઉંગા
 બાદે મુરદન મદેહ ખુવાનીકી રહેગા સલ્લિલીલા

પ્રુદ મેંભી નાઅતકે મોતી પીરોતા જાડંગા
ઉમરો અહમદ હું લેલે કર મુઝે આગોશ્તમે
લોરીયાં ગાયેંગી હુરે આરમે સોતા જાડંગા.
લેચલોએ કાફલે વાલો મહીનેડી તરફ
મેવો અકબર હું તુમ્હારે પાઓ ધોતા જાડંગા

ગઝલ કાઝી ૧૩

હમ બદમ અશ્સે આતી હયે સદા આજકી રાત
દેખો વોહ આતે હયે મહબુબે ખુદા આજકી રાત
આકે જીઅરીલ લગે કહને કે ચલીયે હઝરત,
આપકે દીદકા શૈદા હયે ખુદા આજકી રાત.
સખ નખી કહને લગે અપની જહુકાકે મરદન,
મીલને અહમદાસે ચત્રે શાહે ખુદા આજકી રાત.
કહા અલ્લાહને કે ક્યાં ચાહીયે મેરે મહબુબ
મેરી સખ સુનયે ખુદા હયે શિદા આજકી રાત.
હુરો ગીલમાનો મવક ઓર સબી જીનો બશર,
હમ બદમ પાહલે હયે સખ સલ્હેઅલ્લા આજકી રાત.
કાઝી ચેહ વકત હયે ક્યું હાથસેતું ખોતા હયે,
હોગી મકબુલ જો માંગેમા દોઆ આજકી રાત.

ગઝલ ૧૪

કલગાહકો જખ ચલે વોહ લેકે ખેંજર હાથમે
ખુદ બ ખુદ આને લગે આલક લીયે સર હાથમે
અથ શરિતો બહે ન જાએ મેરે કત્તે આરકાસે
ચામ લેના કરતીયે મિસમીલકા લંગર હાથમે
આઇનેને કર દીયા મગર હુસને મારકો
હોમા મહેઝરમે ગીરેખાને સિકંદર હાથમે
દેખનેસે દીલ હહેરતા હૈ હઠા જલ્દી નકાબ
દેખ લેના રહે જાએ હસ્તે ખંજર હાથમે
મયકદોસે મીર જાતે હૈ ઝરાતુમ દેખ લો
મયકા શીશા હૈ બમલમે હસ્તે દિલ્લપર હાથમે.

કલીમ ગઝલ ૧૫

કરતી હય કલ મુજકો તેરે અદાએ ખ્યાન

હય જનો દીલ આસીરે મુઠ્ઠે દુતાએ ખવાળ
 યેહ મહરો માહ હુને હય સપદાએ રએ અનવર
 આલમમેં નિસ્કો દેખો વોહ હય દિદાએ ખવાળ
 મકસદકે મોતીયોંશે ભરતા હય ચખ્ખું દામન
 આતા હય નેશપર જળ ભહેરે આતાએ ખવાળ
 મેરી યેહ દોઆ હય દીનરાત તુજસે ચારખ
 મકસદ બર આએ દીલકા મેરાએ ખવાળ
 અસકન્દરો રીદુકે દરપે જાએ કયું હમ
 કાશી હય આસને દવલત સરાએ ખવાળ
 હો તુરકી તજલ્લી ઝાહેર કયા દે તાજ કલીમ બેસક
 ગર દુએ પુર ઝિયાશે પરદા ઉઠાએ ખવાળ

ગઝલ ૧૬

દુક પુરકો ઉઠાકે કુરખાન તેરે ખવાળ
 મુખડા મુજે દિખાદે કુરખાન તેરે ખવાળ
 યેહ તુજસે ધલતેજ હે હકતક રસાધ હોવે
 વોહ રાહ તુ બતા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 યેહ અર્જ દસ્ત બસ્તા તેરી જનામમેં હય
 હકસે મજે મીલા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 અજમેરકે ઓ બસધઆ જામે ફતા પીલાકર
 મેરી ખુદી મીટા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 કહતા હડે હરધડી યેહ બદા મરીખ તેરા
 બિગડી મેરી બનાદે કુરખાન તેરે ખવાળ.

ગઝલ ૧૭

દુન્યાસ જળ ઉઠાએ ખીસ્તર ગુલામતેરા,
 ચારખ ઝખાપે ઝારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
 ખુતખાને છન મારે કામેસેં હુદ આએ.
 દીલકે મકામેં પાયા અય જા મુકામ તેરા.
 મસજીદકે દરપે કયુકર હો પાસખાંકા પહેરા
 બે દેહ હયે ઇલાહી દરખારે આમ તેરા
 જન્નત મીલે કે દોઝખ દોનો તરેહસે ખુશ હું.
 મુખતર તું હયે મેરા મૈ હું ગુલામ તેરા.

કરમા તેણ ન કયુંકર જારી હો સારેજહાંમે
બજતા હયે પંજ વકતા ને બતમે નામ તેણ.
રહમતકા મુરહકબી તુજસા નહીં હયે અસરત,
હયે મરકે બહેરે ઈસ્તિયાં શતર તમામ તેણ.

ગઝલ ૧૮

શીદાએ મુસતશ હોઆ દીધે દીવાના તુરબતમે
બનેમા શમરએ શાહકા પરવાના તુરબતમે
પસે મુરદન જે સહરાએ મદીના યાદ આયેમા
હિડાએગા કશનકી ધજજીયાં દીવાના તુરબતમે
નકીરેન આકે દીબલ.એ જે જમ મુરત મુહમમદખી
દેગા ઉસધકી મંય સીજદએ શુકરીના તુરબતમે
તો સુનકર વોહ ગશોકે દીલ ફુસુલે જીનનો આદમપર
પદેગા ઉસ ધડી સલવાત બેતાબાના તુરબતમે.

ગઝલ ૧૯

હસરત હય યા ઇલાહી જળ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહેમંદ દહકર જ્યાંસે નીકલે
જુલદે નખી કી જીસ જ તારીફ હોન કયુંકર
અતરે હીનાકી ખુશખો ઉસ અંજુમન સે નીકળે
આવમહો સળ મુઅત તર પોંહયે જે ખુએ હઝરત
ખુશખોએ મુમ્તક એશી મુલકે ખુતનસે નીકલે
આકર સખાયે પસરળ કુશોકો રંગ બખશે
હેકર શયુક્તા ખાતીર ખુશખુલ અમનસે નીકલે
ગરગ મેં ઈશકે આહમદ ગરહય તો કયા અજબ હય
આવાઝ ય મુહમમદ હરસુએ તનસે નીકલે

ગઝલ ૨૦

ચેહ તો મય કયું કર દહું તેરે ખરીદારોં મેં હું,
તુ સરાપા નાઝ હય મંય નાઝ અંદારોં મેં હું,
કીસ તરહ શર્યાફ કરતે હય બતા દો કાષ્ઠા.
એ અસીશોં ને કદસ મંય નવ ગીરફ તારોં મેં હું,
છેડ દંખો મેરી મલખત પર જે આયે ચેહ કદા,
તુમ વશાદારોં મેં હો યા મંય વશાદારોં મેં હું.

એ ગુનાહોં મેં મથા ઝાહીદ જો ઉસકો હુડ મેં;
મમ શીરત બોલી ઇધર આ મંય ગુનાહગારોં મં હું
કુલ મંય કુલોં મેં હું કાંટા મંય કાંટિ મેં હું.
ચાર મંય ચારોં મેં હું અગચાર અગચારોં મેં હું

ગઝલ ૨૧ મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું,
મેરી ખૂબર લો ખાળ ના કામ હો ચુકા હું,
સોંપા હું તુમકો પચારે દુન્યા વ દીન કી કુનજી,
અખ પામ મેરે કમા હય બે દામ હો ચુકા હું,
પરદા ઉઠાઓ રખસે મુખડા દીખાઓ ખાળ,
મંય ઇશક મેં તુમહા રે ગુમ નામ હો ચુકાહું;
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખામે મેરી,
મુઝકો યદી હય ખાળ ગ દારમે હો ચુકાહું,
માહમુદ જમ મીલા હય એક જમ વસલ ખાળ,
મખમુર મસત પીકર એક જમ હો ચુકાહું;

ગઝલ. ૨૨

કુરકત મેં મુખતીલાહું ખવાળ ઇધર તો દેખો
વદલાહ તડપ રહા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો;
મુશકીલ દુશાધ કીબચે હાજત રવાઘ કીબચે,
સૌ જાનસે શીદાહું ખવાળ ઇધર તો દેખો.
ચાહે બનાઓ યુજકો. ચાહે બીગાડો મુઝકો;
બદનામ હો ચુકાહું, ખવાળ ઇધરતો દેખો.
જાએ નીસાત કીસમ ખીન તેરે મેરે આંકા;
બેસ કહું બે નવા હું, ખવાળ ઇધરતો દેખો.
ખવાળ મુઘન ચીશતી લીદલાહ બચાવ કીશતી
તુફાન મેં રસાહું ખવાળ ઇધર તો દેખો;
અજમેર મેં ખુશા લો રોઝા મુઝે દીખા દો,
હલકત મેં મર મીટા હુંખવાળ ઇધર તો દેખો.
કહયે મેરી ખતા બી સુનતે નહીં ઝરા બી,
હરદમ પુકાર તો હું ખવાળ ઇધર તો દેખો;

ગઝલ રક અકબર કંવાલી તરજ.

હમ ગુન્હેગારોયે તેરી મેહરબાની ચાહીયે,
 સખ ગુન્હે મીટ જઇએ રહેમતકા પાની ચાહીયે,
 પુસ્તપર મોકરે નયુ વ્યત કરકે ખાલીકને કહા,
 કુચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીચાની ચાહીયે,
 કહેને હે ખાલીકસે હજરતમે તેરા મહેયુગ હું,
 ખુદમે સખ ઉમ્મતી મહેયુગ જાની ચાહીયે,
 દેખકર મહેરાજમે સામાન ફરિસ્તોને કહા
 અયસા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
 હો મેરી પક્ષકોંકી જારમે મઝારે મુસ્તરા,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંની ચાહીયે,
 હીજરસે હને ખીરતરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
 યૌર કયા તાકત તુઝે અયનાં તવાની ચાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમજી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીમકો સુનાની ચાહીયે,
 સાશીએ મહેશર નહિ મેરે ગુન્હાઓંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર તુમહારી મહેરબાની ચાહીયે,
 જાન બહક તસલીમ હે ઇસ્કે રસુલીલાહ મેં,
 દુરબને અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ર૪ કંવાલી તરજ.

ઇસક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુઝા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જાતા દીલ તાબાંસેં પુઝા ચાહીયે,
 કયા તકપનેમેં મઝાહે કતલેહોં પ્યારેકે હાથ,
 ઉસકી લજઝતકો કીસી ખીસમીલસેં પુઝા ચાહીયે,
 જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
 તેમ અબરહી શીફત કાયદમેં પુઝા ચાહીયે,
 યારકે મીલનેકા હમકો કોઇ તરાહ મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકા કીસી વાસીલસેં પુઝા ચાહીયે,
 આહ નાંબોકી હકીકત દેખતા હું હીજરમેં,
 કયા ગુન્હરતી હોગી તાબાં દીલસેં પુઝા ચાહીયે,

ગઝલ અમીર તરજ કંવાલી. ૨૫

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેપય ખાનાં રહે,
 મેંય કસોંકે સરપે ચારખ પૂરમંય ખાનાં રહે,
 અક્ષપે પરહ જાને નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે એ હીજા રાના રહે.
 કયા ઇસીકો કહતે હેં અશમે વધાવારી સનમ,
 દુશમની હમસે રહે ગયરાંસેં ચારાનાં રહે,
 શીર ન કુચ પુંછોગે મજસેં કઅરમેં મુનકર નકીર,
 મરતે દમ ચારખ ખ્યાલે રૂએ જાનાં નાં રહે.
 અયસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ બરકે જાન,
 સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંય ખાનાં રહે
 કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર.
 મેં કરેં વાલોકા હર અનંદાજ મસ્તાનાં રહે.

કંવાલી ૨૬

હમારે હાલપે ચશમે ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 મલે પર ફેરદો ખંજર મુશવત અપની રહેનેદો,
 જલા કર ખાક કરડાલા તુમારી સુઝ ઉલ્લસતને
 લગે આગ એયસી ઉલ્લસતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
 લીએ જાતેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
 મેં ખાજ આપા ઇનાયતસેં ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 ન મીલનાં ઇસમેં બહેતર હે મીલે ગરબાહ મુદ્દત કે,
 તુમ અયેસી દુરકી સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
 હમ અફસાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
 વોહ ધરમાને હેં જુતઝકા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૨૭ કમતર.

અયશાહે દો આલમ નુરે ખુશ મોરા ફાહેકો જીયા તડપાવતહે.
 નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોકેમદીને ખુશવત હે.
 દીવાને બનકે બટકતા હું ઝમાનેમેં,
 હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
 કબી તો આપએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
 બલા હો ફાએલા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,

અબ નીકલેન પલખન જ્યા મોરા બરકર આમ લગાવતહે,
 કબીતો જલ્લએ અફસર દીખાઇએ હજરત,
 કબીતો જનમે તૈયબા ખુલાઇએ હજરત,
 હે ગસ્મે વહાંકાબી રાજે દીખાએ એ હજરત,
 ઉમદે બરદીએ શયદાંકી લાઇ એ હજરત,
 કહે મદીને જ્યા મોરા દલપાવત હે તડપાવતહે,
 તડપ રહાહે દીલે બે કરાર પેહલુમે,
 ઉઠા હે દરદ મેરે યાર બાર પેહલુમે,
 નહિ હે દીલકા ગમખવાર પેહલુમે,
 કે જસસે દીલકા કરાહો કરાર પેહલુમે,
 દીનરેન કીસી શુરતસ માહે પલખર નીંદ ન આવતહે,
 દ્યારે હીન્દબી અબ મીસ્સે ખાર પેહલુમે,
 ખટક રહાહે મેરે હરખાર આંખામે,
 તુમ્હારે દીલકા હે ઇન્તેઝાર આંખોમે,
 બસી મદીનેકી જબસે બહાર આંખોમે,
 મેં કીસકે કહુ અયજાને ખુદા મોહે હીન્દકી નગરી ન લાવતહે,
 તુમ્હારે હીજરેમે અબતક બે ઝંદગાનીહે,
 દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
 નહિતો જાન બી દેનેકા દીલમેંય દાનીહંય;
 જ્યાંપે વસ્લકી કમતર કે બે કહાનીહે,
 લીયો જોગ મેહેઅબતોરે કારન ચેહી જ્યા—મેં લાવતહે,

ગઝલ ૨૮ કબાલી તરજ.

તરખકર જાન જસદમ સીનએ બીસમીલસેં નીકલેગી.
 દોઆએ મક ફરત ઉસદમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 યકીં દસકાંહે દશરત બાદ મુરદન દીલસેં નીકલેગી.
 હમારી લાશ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઇએ અગર મીટ જયગા લીખ્યા મુકદરકા.
 નીકાંલીએ અગર દશરત હમારે દીલસેં નીકલેગી.
 ઇસી ઉમ્મેદપર મજનુને દીલસેં આદ બેચીથી.
 સમજતાયા કે ભેલા પસ દએ મહેલસેં નીકલેગી,
 ખતા આંસુઓંકા મેરે મોશઅ દામનપર મીલતાહે.

અગર કયાથી ચે કીસ્તી ફગર સાહીબસે' નીકલેયી.
કલેજ થામલે વોહ સમ્બકા સર જમને મમલે,
કે ફરયાહ અગ દીલે પરવાને મહેશીબસે' નીકલેયી.

હુમરી બેરવી. ૨૬

કોઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
દીલે સયદાં નળની જલાયા કરે-કોઇ.
આયા કરે મન લાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે.
કહી તો આઇએ સાહેબ હમારી મહેશીબમેં,
કબીતો લાઇએ તસરીશ ખાનએ દીલમેં,
મેરા ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કોઇ.
અગર રહેબી નહિ તુમ રકીયકે ધરમેં,
તો શીર ચે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમેં.
અયસી બાતેં ન મુજસેં બનાયા કરે.-કોઇ.
તુમહારી ચાહકા દમ શુખ્હો સાંમ કરતે હેં.
તુમહારી કેદમેં ઉલ્લસતકા જામ બરતે હેં.
કમી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે.-કોઇ.
જલા જલાકે મુજે ખાકમેં મીલા દોગે.
ખુદાકે હથરમેં પ્યારે જવાબ કયા દોગે.
દીલે સયદાં ન જાની જલાયા કરે કોઇ.

ગઝલ ૩૦ કંવાલી

કનાં હર ચીઝકો હય ચોર બકા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
દીલે નાંદાદો આલમમેં સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
કરે કયા જકે બેતુલ્લ હમેં અયે જાહેદે મુશ્શીક
હમારે ખાંનએ દીલમેં બશા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
જહાં દેખા હય અમને એક ઉશીકો જલ્લેહ ગરખાયા
હરમ મેં ખુતકદમેં જા બજા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
કહાંકા તુર અય મુસ! જો હોતે દીલએ હકમેં
તું ઝરરાહ ઝરરાહ મેં જલ્લેહ તુમા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
ન જાનાં અય દીલે નાંદાન તું ઉસ નકસે જાહીર પર
ચે ફુયા આર દીનકી હય સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય

ઠલીસામેં હરમમેં દેવરમેં મુરમાને યુલયનમેં
 જીવર દેમે. ઉધર શુબ્હ હે સમિ અણાહી અણાહ હય
 જખાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન શીરલી અયે “વાશીલ”
 હમારા તાઝેરે દીલ કહે રહા અણાહી અણાહ હય.

ગઝલ ૩૧ અકબર કંવાલી

પુદરાજ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
 મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
 લગ બન્ધતે હયેં અહંમદકા બી કયા નામ હયે શીરી—
 યે મીમ તો મીસરીકી ડલી ઘોલ રહા હયે—
 મહેબુબ હયે અલાહકા ખાઝાર અઝઝમે—
 કીમત હુધ યુસફકી તો અનખોલ રહા હયે—
 પડ પડકે ઉસે ખુદામેં જાતે હયેં મુસલમાન—
 કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
 દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યકતા—
 ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોમેં તો રહા હયે
 હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીરતે નખીકી—
 દામન મેરા અસ્કો કે ગોહર રાલ રહા હયે—
 અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હંચ શીરસ્તે
 જનતમે જે ખુશ ખુલ કી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગઝલ ૩૨ અહંમદ દરનાઅત.

અલેક્સેં અલ્લાહકો જાનો બેસેં ખીસમીલ્લાહકો,
 તે સંઘા તેરા ઇશારા બશ રસુલીલ્લાહકો,
 સે સેં જાનાં પાપ તેરી જીમ સેં જાનાં અલી,
 હે સેં હાફેજ હોમએ પરહકર કલાંમુલ્લાહકો,
 ખે સેં ખીજમત ઉમરકી દીલસેં દીલમેં મેરે,
 જાલ સેં ઝીકરે ખુદા બશ હેગા ખાક અલ્લાહકો,
 સીનસે શાહે સ્વાહસેં સાદી રહે વોહ,
 જાહસેં સાખીર કીયા હકને રસુલીલ્લાહકો,
 તોયસેં તરફે ખુદા જોયસેં જાહેર હે તું.
 અયનસેં આઝીઝ હું મેંય પોંહ્યાદે બેપતુલ્લાહકો,
 અયનસેં ગરલતકા પરદા દેયસેં દરગાહે મુઝે.

ખાદસેં કાયમ કીયા હકને જો અખડલાહકો,
 કાશસેં કલમે નખીકા લામસેં તું લીખકે રખ,
 મીમ તું મુજસેં મીલાદે બપ રસુલીલાહકો,
 નુનસેં નામે મેઁ વાવસેં વાજીય હે તું.
 હેયસેં હે હીજરત નખીકી લીખ તું ઇસ્લીલાહકો,
 લામ અતેફસેં લાએલાહા હમઝે અય ખાલીકપર,
 યેસેં હે ચારેનખી ઉમ્મત રસુલીલાહકો.

શએર.

વીરદે ઝખાનપે જનાએ મહમ્મદકા નામ હે
 કાબેલ દરદ પરહનેકે અપના કલામ હે.

ગઝલ ૩૩ અકબર દરનાઅત.

પહેલે કબચે યે ઝમી વો આશમાં તુંહી તોયા
 અય ખુદાએ બેનીશામે બેનીશા તુંહી તોયા,
 મીમ અહેમદકા નયા ચાલીશયે રખપર નીકાબ,
 બસકે હર પરદેહમે ખાસદ ઇઝઝોશાં તુંહી તોયા,
 કુમ્મ ઇઝની ઔર અનહલ હંક કહેતે ઉનકી કયામજીય
 શમશ ઔર મનસુરકે મુંહમેં ઝખા તુંહી તોયા,
 ઝમઝમે સજ્જે નવાએ ફદ ખુલુહા ખાલદીન,
 રંઝ આઝીમે અમન ઝારેજનાં તુંહી તોયા.

શએર.

સોરે મનશુર અઝકુ જાઓ દારે મનશુર અજકુમ.
 ખુદ ઝદી બનગે અનક હકબર સરે દારક મદાર.

ગઝલ ૩૪ અકબર કવાલી તરઝ

હમ ગુન્હેગારાપે તેરી મેહેરબાની ચાહીયે,
 સખ ગુન્હે મીટ જાઇગે રહેમતકા પાની ચાહીયે,
 પુસ્તપર મોહરે નખુ વત કરકે ખાલીકને કહા,
 ફૂયતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
 કહેતે હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેબુમ હું,
 ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેબુમ જની ચાહીયે,
 દેખકર મેહેરાજમેં સામાન શીરસ્તોને કહા,

અયસ મહેમાં ચાહીયે ચું મહેરગાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જરમે મજારે મુસ્તરા,
 આંખકે પરહોંકી વાં ચા ખનાંતી ચાહીયે,
 હોજરસે હને ખીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
 ઔર કયા તાકત તુઝે અયનાં તાની ચાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
 સાદીએ મહેશ્વર નહિ મેરે ગુન્હાઓંકા શુભાર,
 અયમે આસીપર તુમહારી મહેરગાની ચાહીયે,
 જન બહક તસલીમ હે ઇસ્કે રસુલી રસુલીલાહ મેં,
 દુરખતે અકબર મદીનેમેં ખનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૩૫ કંવાલી તરજ.

હસક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જતાહે દીવ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે,
 કયા તડપનેમેં મજાહે કતલહોં પ્યારકે હાથ,
 ઉસકી લઝઝતકો કીસી ખીસમીલસે પુંછા ચાહીયે,
 જસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
 તેમ અબરકી શીફત ધાયલસેં પુછા ચાહીયે
 ચારકે મીલનેકી હમકો કોઇ તરહાં મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકી કીસી વાસલિસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંતોંકી હકીકત દેખાતા હું હીજરમેં
 કયા ગુજરતી હોગી તાબ દીલસેં પુછા ચાહીયે,

ગઝલ ૩૬ અમીર તરજ કંવાલી.

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેય માનાં રહે,
 મેંય કસોંકે મરપે ચારખ પીરમંય ખાનાં રહે,
 જસમે પાહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે ખે હીજ રાનાં રહે.
 કયા ધરીકો કહેતે હેં રીશમેં વફાદારી સનમ,
 દુશમની હમે રહે ગયરાંસે ચારાનાં રહે,
 શીર ન કયા પુંછીયે મજસેં કબરમેં મુતકર નકીર,
 મરતે હમે ચારખ ખ્યાલે રૂએ જનાં નાં રહે.

અયસે સાખી કે મેં સઢકે જો પીલાએ બરકે જામ,
સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંચ ખાનાં રહે
કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર,
મે કરોં વાલોકા હર અંદાજ મસ્તાનાં રહે.

ગઝલ ૩૭ કબાલી.

હમારે હાલપે અરમે ધનાયત અપની રહેનેદો,
ગમે પર ફેરદો ખંજર મુશ્વત અપની રહેનેદો,
જલા કર ખાક કરડાલા તું મારી સુઝ ઉલ્લસતને
લગે આગ એયસી ઉલ્લસતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
લીએ જાતેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
મેં બાજ આયા ધનાયતમેં ધનાયત અપની રહેનેદો,
ન મીલનાં ઇસસેં બહેતર હે મીલે ગરબાદ મુદત કે,
તુમ અયેસી દુરકા સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
હમ અશ્સાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અમ મુજતર,
વોહ શરમાતે હેં ઝુનઝલા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૩૮ કમતર.

અયશાહે દો આલય તુરે ખુદા મોરા કાહેકો છયા તડપાવતહે.
નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોહેમદીને ખુશવતહે.
દીવાને બનકે બટકતા હું ઝમાનેમેં,
હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
કબી તો આપએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
બલા હો શાએદા કયા કુય મેરે સતાનેમેં,
અખ નીશદીન પત્તજન છયા મોરા ભરકર આગ લગાવતહે.
કબીતો જલ્દએ અસન્દ દીખાઇએ હજરત,
કબીતો જાનમે તૈયમા ખુશાઇએ હજરત,
હે અશમે વહાંકાલી મળે દીખાઇએ હજરત,
ઇમેદે બરદીન ચૈયદાંડા લાઇએ હજરત,
કાહે મદીને છયા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે.
તડપ રગહે દીવ એ કરાર પેહલુમેં,
હા હે દીવ ને યાર આર પેહલુમેં,
નહિ હે દીવકા ગમખ્યાર પેહલુમેં,

કે જીસે દીકરો કરાહો કરાર પેહલુમેં,
 દીનરેન કીસી શુરતસે મોહે પલ્લમર બી નીંદ ન આવતહે
 દ્યારે હીન્દબી અપ મીરસે ખાર પેહલમેં,
 ખટક રહાહે મેરે હરખાર આંખોમેં,
 તુમ્હારે દીકરા હે ઇન્તેઝાર આંખોમેં,
 ખરી મુદીનેકો જપસે ખડાર આંખોમેં,
 મેં કીસસે કહુ અયશાને ખુશ મોહે હીન્દકી નગરી ન આવતહે.
 તુમ્હારે હીજરમેં અખતક ચે ઝંદગાનીહે,
 દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
 નહિતો જાન બી દેતેકો દીકમેં ઠાનીહંચ,
 જ્યાંપે વરલકી કમતર કે ચે કહાનીહે,
 લીયો જોગ મેં અખતોરે કારને ચેહી જ્યા—મેં આવતહે,

ગઝલ ૩૯ કબાલી તરજ.

તકષકર જાન જીસમ રીનએ ખીસમીલસેં નીકલેગી,
 દોઆએં મગ ફેરત ઉસમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 યકી ઇસકહે હશરત ખાફ મરદન દીકસેં નીકલેગી,
 હમારી લાશ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઈગે અગર મીટ જયગા લીખખા મુકદ્દરકા,
 નીકાલીંગે અગર હશરત હમારે દીકસે નીકલેગી,
 ઇસી ઉમ્મેદપર મજતુને દીકસેં આહ એંચીથી,
 સમજતાયા કે લેલા પર દએ મહેમીલસેં નીકલેગી,
 પતા ઓસુઓંકા મેરે જોશએ દામનપર મીલતાહે
 ખખર કયાથી ચે કીસ્તી હુમકર સાહીલસેં નીકલેગી,
 કલેમ મામલે વોફ જમ્યાઝ સર જીસને કાટાહે
 કે ફરયાદ અપ દીકે પરવાને મહેરીસસેં નીકલેગી.

શરૂઆત.

હેચે આદર જો મરી કગર પર ચારોને કાલી હે;
 અગર વોફ ચાર આ જાવે તો ઉસકી મહેરબાની હે.

ગઝલ ૪૦ હુમરી ભેરવી.

કોઇ કહે દે સાંભળીયાસે આયા કરે
 દીલ સયદાં નખની જલાયા કરે—કોઇ.

આયાકરે મન ભાયાંકરે કોઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે
 કબી તો આધએ માહેળ હમારી મહેરીઝમે,
 કબીતો લાધએ તસરીય ખાંનએ દીલમે,
 મેરા ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કોઇ.
 અગર રહેલી નહિ તુમ રકીયકે ધરમે,
 તો શીર યે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમે,
 આયસી ખાતે ન મુજસે બનાયા કરે.—કોઇ
 તુમહારી આલકા દમ શુખડો સાંમ ભરતે હે,
 તુમહારી કેદમે ઉલ્લસતકા ગમ ભરતે હે,
 કબી સપનમે દરશ દીખાયા કરે.—કોઇ.
 જલા જલાકે મુજ ખાકમે, મોલા દોગે.
 ખુદાકો હશરમે ખારે જવાબ કયા દોગે.
 દીલે સયદાં ન જાની જલાયા કરે.
 કોઇ કહેદે સાંવલીયા સે આયા કરે.

શબ્દ.

ફર હાલકે મરકદસે યે આતીહેં સદાએ,
 બરખાદ કીસી સખ્સકી મહેનત નહિ જતી.

ગઝલ ૪૨ કબીલી.

ફનાં હર ચીઝકો હય ઝોર ખકા અલાહી અલાહ હય,
 દીલે નાંદાદો આતમમે સદા અલાહી અલાહ હય,
 કરે કયા જાકે મેતુલાદમે અયે ઝાહેદે મુશ્શીક
 હમારે ખાંનએ દીલમે "શા અલાહી અલાહ હય,
 જહાં દેખા હય દમને એક ઉશીકો જલ્લેહ ગરપાયા
 હરમ મેં બુતકદેદમે જા જાન અલાહી અલાહ હય.
 કહાંકા તુર અય મુસશ જો હોવે દીલએ હકસે,
 તું ઝરસહ ઝરસહ મેં જલ્લેહ તુના અલાહી અલાહ હય.
 ન જાનાં અય દીલે નાદાન તું ઉસ નકસે ઝાહીર પર
 યે દુન્યા ચાર દીનસી હય સદા અલાહી અલાહ હય
 કલીસામે હરમમે દેયરમે મુરગાને ગુલશનમે,
 અધર દેખો ઉધર શુખ્હ શાંમ અલાહી અલાહ હય
 ઝખાંપર મોહરે ખમોશી હયે લેકીન શીન્ની અયે "વાશીલ"
 ખમારા તાએરે દીલ કહે રહા અલાહી અલાહ હય.

ગઝલ ૪૨ દામ.

ખાખમે શેશકો મુખડેસે ઉઠાસે આખ,
મે નીકાળ આજતો ઓગેસું વો વાલે આખ,
મે કસી પર મેરે ખુરો તેહયેં જાલે આખ,
રાહમે છોડ ગયે કાફલે વાલે આખ.

કોન હયે માંહે અરખ કોન હયે મહેબુમે ખુદા,
અયે દેત આલમ કે હસીનોસે નીરાલે આખ.

હંશીયાકાર મેરે એળ ખુલે જાતે હયેં,

કમલીવાને મુજે કમલીમે છુપાલે આખ,

દેખેતે હયે તુજે શીર શીરકે અઝાદાને સીરાન,

ડગમગાતે હયેં કદમ કોન સંભાલે આખ.

હમને ખુશ હોકે તુજે સારી ખુદાઇ બક્ષી,

અપયે બન્દોકો કીયા તેરે હવાલે આખ.

રંગ કુદરત હયે યહાં ગુન્યયે ખીસ્વત હયે યદ,

અયે ગુલે ગુલશને લો લાકં લમામ આખ,

સુરતે લાત્રા હયે પર દામ બયાં કાસીના,

પડ રહે હયે તેરે ખીમાર કે છાલે આખ.

ગઝલ ૪૩ અકબર કંવાલી.

ખુદગઝ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—

મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—

લખ બન્ધને હયે અહેમદશા બી કયા નામ હયે—

વે મીમ તો મીસરીકો ડલી ધોલ રહા હયે—

મહેબુબ હયે અલ્લાહકા ખાઝાર અઝલમે—

કીમત હુઝ યુમરખી તો અનમોલ રહા હયે—

પડ પડકે હિસે ખુદમે જાને હયે મુસલમાન—

કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—

દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યક્તા—

હમમત કે ગુનાહ મોતીયોમે તો રહા હયે—

હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીરતે નખીકી—

દામન મેરા અસ્કો કે ગોહર રોત રહા હયે—

અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હય શીસ્તે—

જનતમે જો ખુશ મુલકી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગાજલ ૪૪ અકબર.

અછબ ઇશકકા દોગે તરફ અસર ફેલા
 ઈવર ખયાલ ચલા ઐર ઉધર ચલી લયલા
 સીયાહ પોષ જો કાબેકુ કૈસને દેખા
 હુવા ન જતે તો ચીલકા ઉઠા કે ચાલચલા
 જમીન તુમને શહીદાને નાજ દરન તો હૈ
 રહે ખયાલ કે ઉતકા કદન નહો મયલા
 ખયા જો કાબેકો મજનુ તો ચેહ હુવા માંગી
 ઇલાહી મુજસે જુદા હોન ઉલ્લતે લયલા
 લગી જો હથમે રીન્દોકો પીઆસ ચીખ હો
 ખુદાકે વારને સાકી સુરાહી વ મયલા
 સુનાકે અકબરે મય કસને આજ તોખા કીર્ત
 ખયા હૈ હલકે રીન્દામે શોર વા વચલા
 જુદી નહો કીસી દીલકી ગસી હુમ્મ અસ્તી
 બહોત ખુદાદે હૈ અકબર સદાએ વા વએલા

ગાજલ ૪૫ બહેર.

ગેહ કયા કલા મુઝે ઓ બદખ્યાં બહોત અમ્મ
 મુનાસે ઐરબી દો ગાલીયાં બહોત અમ્મ
 તુમ્હેતો ઐરબી અસ ખાસ પ્યાર કરતે હૈ
 હમીપે જોરો જશ્દાં હાં મીયાં બહોત અમ્મ
 ખુરા બલા દમે કહેનેસ કાયદા કયા હય
 ચમનસે જાતેહેં અય બાગ્યાં બહોત અમ્મ
 જો મંચ ખુશનો ખુરા ઐર સખતો અમ્મ હૈ
 મીલો જહાનમે જાને જહાં બહોત અમ્મ
 નીસાર લાખસર ઐસે તુમ્હારે કદમોંપર
 કરેએ આપ મેરા ઇતેફાં બહોત અમ્મ
 ખુદાને તુરકે સાંચામે તુમકો હાલા હૈ
 હજારમે હૈ તો એકતં જવાન બહોત અમ્મ
 બહોત પસંદ મુઝે ખોલ ચાલ હૈ અય બહેર
 કસમ ખુદાકી ગેહ તજે ખ્યાં બહોત અમ્મ.

તમામ શુદ્ધ.

